

Verstoorde quantum realiteiten in droomlandschappen.

Simon schudde zijn hoofd. "Nee Wesley, dat lijkt me helemaal niet verstandig." Wes vouwde zijn armen over elkaar en zei: "Het kan wellicht in eerste instantie onze beste verdediging zijn." The Doctor kwam tussenbeiden. "Misschien kunnen we een soort tussenweg verzinnen. Een aantal van ons neemt middelen om slaap tegen te gaan en de andere groep..."

Wesley viel uit: "Je kent de verslagen niet die ik gelezen heb!" Methos grijnsde als een boer met kiespijn: "De telepaten onder ons dus wel." Wes negeerde hem en ging verder: "Deze man waarover River het plotseling had is levensgevaarlijk. Hij dringt dromen binnen en kan iemand laten geloven dat het echt is. En als je in de droom sterft, dan sterf je ook in het echt." Hij wendde zich tot River. "River, kun je ons nog meer vertellen? Is Freddy nabij?"

Het tengere meisje haalde haar schouders op. "Sorry Wesley. De woorden kwamen ineens in me op." Verontschuldigend glimlachte ze: "Misschien was ik wel aan het dagdromen."

Wesley krabde zich achter zijn rechteroor. "Zo hoort het eigenlijk niet te werken." Hij sloeg met een vuist in de palm van zijn hand: "Ik moet wat meer onderzoek doen. Ik ga mijn bronboek raadplegen en misschien..." The Doctor onderbrak hem: "Misschien is dit niet de Freddy die jij kent. Of denkt te kennen."

Simon vroeg nieuwsgierig: "Hoe bedoel je?"

The Doctor staarde hen peinzend aan: "Methos, welke aandrijving heeft TheO geïnstalleerd voor deze expeditie in het XQ?" Methos haalde zijn schouders op: "Een hyperruimte aandrijving. Anders zouden we om één zonnestelsel te doorkruisen al een aantal weken nodig hebben." River schudde haar hoofd: "Fout! Het is een wormgatprojector." Simon legde zachtjes een hand op haar schouder en zei: "Nee mei mei, het is een standaard Warp aandrijving uit de 24ste eeuw." The Doctor schudde resoluut zijn hoofd en hief zijn rechterwijsvinger op: "Nee! Uit de 23ste eeuw! Heb je niet gemerkt hoe snel we wel niet gaan?"

Wesley schudde zijn hoofd: "Al die dingen kunnen niet tegelijk waar zijn."

The Doctor grijnsde olijk: "Precies!" Wesley vroeg: "Hoe kom je eigenlijk op deze gedachte? En waarom is het ons niet eerder opgevallen?" The Doctor haalde zijn schouders op: "Het is een gedachte die ineens in me opkwam toen ik de officiële verslagen las. Ik voelde plotseling dat bepaalde dingen niet zijn zoals ze lijken te zijn."

Wesley tuitte zijn lippen: "Ik ga nu naar Inara's shuttle om mijn bronboek te raadplegen."

River greep zijn rechterarm vast en zei: "Ik ga met je mee. Ik voel me een beetje moe en wil wat slapen." Dat laatste zei ze terwijl ze haar wenkbrauwen suggestief op en neer bewoog. Aarzelend maakte Wesley zich los: "Pardon? Ik waardeer je gezelschap ten zeerste River, maar je hebt toch je eigen ruimte aan boord?"

Simon trok een verontwaardigd gezicht: "Wes, wat zeg je nu? Je gaat mijn mei mei toch niet beledigen?" Ook The Doctor keek hem verbaasd aan en vroeg: "Je wilt nu al met haar breken?" Wesley keek op zijn beurt de anderen verbaasd aan: "Waar hebben jullie het in godsnaam over?" River keek ineens heel bedroeft en zei: "Het is weg. Dit is Wesley niet." Wesley's mond viel open: "Wat? Ik ben Wesley wel! Denk je soms dat ik ook vervangen ben?" Methos schudde zijn hoofd en zei: "Ik ben net zo verbaasd als Wesley. Maar jullie gedachten lezend kan ik wel zien wat de waarheid hier is."

The Doctor, Simon en Wesley staarden Methos aan en vroegen in koor: "Wat?"

Methos schraapte zijn keel: "Na het vertrek van Dru werden Wesley en River verliefd op elkaar en omdat Wes hier in het diepst van zijn hart een ouderwetse jongen is vroeg hij haar grote broer Simon toestemming om een relatie met haar te beginnen waarop Simon tegen hem zei dat River een volwassen meerderjarige vrouw was die daar zelf over kon beslissen. En dat hij Wesley van harte verwelkomde in zijn familie. Wes en River traden in het huwelijk en over negen maanden wordt hun gezin groter. Dat weten we nu al."

Wesley grijnsde even: "Ik heb River altijd heel aantrekkelijk gevonden. Ze doet me denken aan een heel mooie prima ballerina die ik ooit zag. Althans ik zag de geest van die ballerina." Hij staaarde River aan. "Het spijt me River, maar dit is net zoiets als met al die aandrijvingen en..." Hij sperde zijn ogen open: "En jij had toch gelijk! Er was een wormgatprojector aangebracht en dat betekent dat je dezelfde herinneringen hebt als ik en..." Hij leek even te wankelen. Het kwam terug. Of kwam het voor de eerste keer? Onzin! Het was er altijd geweest! Hij glimlachte verlegen en zei: "Vergeef me River." Het meisje glimlachte terug en zei: "Je bent terug." Gepassioneerd kusten ze elkaar.

De nacht die erop volgde sliep Wesley met zijn vrouw in zijn armen. Toen hij wakker werd merkte hij tot zijn voldoening dat River op hem lag en ook ontwaakte. Hij opende zijn ogen en keek in het gezicht van Winifred Burkle. Ze keek hem aan en kuste hem op zijn mond. Flauwtjes glimlachend fluisterde hij: "Hallo Fred. Jij deed toch in 2004 mee aan Survivor?" Fred deed alsof ze pruilde en merkte op: "Je merkt nu pas dat ik hier ben? Je wordt bedankt!" Wesley glimlachte en zei: "Nee, het is goed zo. Alles is goed zo." Met een heel akelige, mannelijke, stem zei Fred ineens: "Goed, ik ben blij dat je van Freddy houdt Wesley!" Plotseling begon haar mooie gezichtje te vervormen tot dat van een gruwelijk verbrandde man. Freddy Krueger hief zijn handschoen met de scheermesjes op en sloeg toe. Wesley Wyndam-Pryce schreeuwde.

In de ziekenboeg van Serenity begon het lichaam van Wesley hevig te schokken en The Doctor controleerde voor alle zekerheid de boeien waarmee de voormalige Watcher was vastgemaakt. Tot zijn afgrijzen zag hij hoe een onzichtbare klauw in de man begon te kerven en bloedige sporen naliet. Simon probeerde om het bloed gelijk te stelpen. Hij wendde zich tot Methos en River en zei: "Nu lijkt het me een goed moment om..." De telepaten knikten naar hem en concentreerden zich op de slapende Wesley.

Wesley gooide Freddy van zich af en keek naar zijn wonden. Ze zouden eigenlijk fataal moeten zijn in een gewone situatie. Maar ja, wat was gewoon hier? Freddy grijnsde: "Ah, een zogenaamde droom krijger! Lang geleden dat ik zo'n ziel verslonden heb." Wesley zei grimmig: "En je zult ook lange tijd zonder moeten doen. Ik voel dat mijn vrienden nu hier zijn." Freddy grijnsde: "Niet als ik je hier weghaal!" Voordat Wesley hem van replek kon dienen had Freddy hun realiteit veranderd. Ze bevonden zich plotseling op het terrein van een autosloperij en Freddy zei grinnikend: "Welkom in mijn wereld Watcher. Zeg eens Watcher, hoe zou je het vinden als je niet meer kon zien?" Freddy haalde opnieuw met zijn handschoen uit en klauwde zo Wesley's ogen uit. Wesley verging van de pijn en viel op zijn knieën.

In de verte, zo leek het wel, hoorde hij Freddy schaterlachen.
Tegen zichzelf fluisterde Wesley: "Hou vol, dit is niet echt, hou vol!"

River en Methos arriveerden in Wesley's droom Serenity en keken om zich heen. Wesley was er niet! Op het bed in Inara's shuttle zag River een comic liggen. Ze opende het stripverhaal en zag op pagina drie een scène die haar hart een slag liet overslaan.
Ze zag Freddy gebogen over Wesley, klaar om een fatale slag toe te brengen. Ze knee haar ogen toe en concentreerde zich. Methos schreeuwde haar toe: "Ik zal het tussenstation vormen tussen Wesley's droom en de nachtmerrie van dat monster!"
River knikte en...
Ze was op het terrein van de autosloperij.

Wesley concentreerde zich op zijn gehoor en probeerde de pijn te verdringen.
Hij merkte een klein verschil in luchtdruk. Daar leek het tenminste op.
Hij rolde zijwaarts en hoorde tot zijn genoegen Freddy stevig vloeken.
Ja, dit was een droomlandschap. Dit was niet echt. Zijn ogen zouden er in werkelijkheid nog moeten zijn.

Wesley sperde zijn ogen wagenwijd open en staarde in het lelijke gezicht van Freddy Krueger. Achter hem zag hij zijn vrouw River hem bezorgd aankijken terwijl ze hem een zwaard toewierp. Ah, een katana! Met een grijns ving Wesley het krachtige zwaard uit de lucht. River had voor zichzelf er ook een bij en voordat Freddy Krueger ook maar één kwinkslag kon maken sloegen ze toe. River doorboorde zijn hart en Wesley sloeg zijn hoofd eraf. Niet dat dit Freddy kon doden, maar pijn zou het hem wel doen.
Het sloopterrein leek ineens door een aardbeving getroffen te worden en Wesley en River moesten zich aan elkaar vasthouden om niet om te vallen.
Met een van woede vertrokken gezicht keek River naar de omringende wrakken en schreeuwde: "Als je ons niet met rust laat zal ik je met mijn geest vernietigen!"
Tegen Wesley zei ze: "We moeten hier weg zien te komen. Zijn realiteit wil zich van jouw droom afscheiden." Wesley grinnikte en zei: "Daar ben ik het mee eens."

Terug in Wesley's droom vielen Wesley en River uitgeput op het bed in Inara's shuttle.
Methos stond naast het bed en zei grinnikend: "Ik voel dat deze droom nu ten einde gaat komen."

Met een schreeuw werd Wesley badend in het zweet wakker. River en Methos moesten even de rand van de ziekenboegtafel vastgrijpen om niet om te vallen.
Terwijl Simon Wesley onderzocht keek hij met een bezorgde blik naar zijn zusje. "Alles in orde mei mei?"
River knikte glimlachend en veegde wat zweet weg van haar mooie gezichtje.
The Doctor hielp Wesley overeind en zei: "Dat was heel gevaarlijk wat je daar deed Wes."
Wesley haalde zijn schouders op: "Iemand moest voor aas spelen. Logischerwijze kon dat natuurlijk niet één van onze telepaten zijn en Simon moest degene die voor aas speelde op het medische vlak in de gaten houden. En omdat ik van onze groep nog de meeste ervaring heb in mystieke aangelegenheden was het ook niet meer dan logisch dat ik de voorhoede voor mijn rekening nam."

Wes sprong van de tafel af en gaf Simon een hand: "Bedankt zwager!"
Simon grinnikte en schudde zijn hoofd. "Zwager? Wat bedoel je Wes?"
River giechelde even. "Ben je het vergeten Simon?" Ze ging bij Wesley staan en liet hem zijn armen om haar heen slaan.
Simon greep naar zijn hoofd: "Mei mei!"
Hij wendde zich tot The Doctor en vroeg: "Wat is hier gaande?"
The Doctor haalde zijn schouders op en zei: "Dankzij deze situatie met Freddy weet ik nu echt definitief de waarheid. We zijn een droom."
Besefende dat er meer uitleg nodig was ging hij verder: "Het feit dat Freddy Krueger, of een wezen dat op hem leek, hier kon doordringen op de manier waarop hij dat deed duidt erop dat onze realiteit niet precies hetgeen is dat we dachten dat het was. Kijk, de Organisatie schiep voor ons de mogelijkheid om hier tijdens het evenement Survivor 2006 onderzoek te doen in het X Quadrant. De impact van wat daar gedaan wordt vinden we terug in wat 'de verslagen' wordt genoemd. Maar die impact is zo dramatisch sterk dat het diverse rimpelingen veroorzaakt in het sciencefictionomniversum en wel specifiek in de fanfictionquantumregionen. Rondom het officiële Survivorversum ontstonden er verstoorde quantum realiteiten in droomlandschappen."
Wesley's mond ging even open en dicht. "Je bedoelt... We leven hier niet in het echte Survivorversum, maar zijn daar een soort reflectie van?"
The Doctor knikte en zei: "Inderdaad Wes. We lijken erop maar er zijn te veel verschillen. We leven hier in een fanfictie universum en we zijn niet het enige!"
The Doctor vouwde zijn armen over elkaar en merkte verder op: "Kijk eens op de cortex of sla je bronboek er maar op na. Er zitten heel goede verhalen tussen. Vooral die van Hans Versteegt!"

Simon schudde zijn hoofd: "Wij zijn slechts verhalen?"
Wesley grijnsde en tilde River in zijn armen: "Misschien wel. Misschien ook niet. We zullen zien wat er verder van komt." Hij keek naar zijn bruid en zei: "Dit gedeelte bevalt me prima overigens." River glimlachte aanvankelijk naar hem maar kort daarna gleed een schaduw over haar gezicht. Ze legde haar handen op haar buik en werd bleekwit. Ze wendde zich tot haar broer en met enige paniek in haar stem vroeg ze: "Simon?"

Snel legde Wesley zijn vrouw op de onderzoekstafel.
Simon Tam scande snel River met zijn medische tricorder en hapte naar adem.
Hij keek River en Wesley om beurten aan met een verontschuldigende blik en stamelde uiteindelijk: "Het is weg! Het embryo is verwijderd!"
Wesley sloeg met zijn vuist op de tafel en vroeg: "Hoe is dat mogelijk? Kan het gebeurd zijn tijdens dat gevecht met die droomgeest?"

Voordat Simon of iemand anders kon antwoorden verscheen er een fel licht in de ziekenboeg van Serenity. Een trilling ging door het schip en Starbuck kwam de ziekenboeg binnen gerend. "Wat nu weer? Is die Oscar al weg? Wat is hier gaande?"
Methos schudde zijn hoofd: "Ik weet het niet Kara. Ik voel of hoor niets. Geen gedachten behalve die van jullie."

River omarmde Wesley en begroef haar gezicht tegen zijn borst. Het was alsof juist haar zintuigen overvoerd werden door impulsen.

Toen sprak een stem in hun hoofden. En het was niet zomaar een stem! Ieder van hen hoorde de woorden die gesproken werden in hun eigen stem. Het was alsof ze zichzelf hoorden.

"Leden van Survivor 2006 hoort mij aan. Ik ben het wezen dat in jullie taal Kegar zou kunnen worden genoemd en ik heb in jullie levens ingegrepen om de cirkel te starten en te voltooien."

The Doctor staaarde naar het plafond waar de stem vandaan leek te komen: "Laat jezelf zien! Waarom al dit gedoe? Geef Wes en River hun kind terug!"

Er ging een geweldige schok door het schip en de stem vervolgde: "Het móét geschieden! Het kind zal verplaatst worden naar een ander universum en naar het verleden. Daar zal het uiteindelijk geboren worden als de zoon van Nathan Logan en Jessica Menzies."

Wes knipperde met zijn ogen en vroeg stilletjes: "Wij zijn de echte ouders van Oscar Logan?" Ook hij wendde zich tot het plafond: "Waarom? Is dit puur om die cirkel rond te krijgen? Wat is het doel van dit alles?"

River liet Wesley los en streeelde zijn linkerwang. In tranen kuste ze hem zachtjes en fluisterde: "Het is in orde. Ik voel dat alles in orde komt."

Wes fluisterde schor: "Maar waarom? Waarom gebeurt dit?"

Hij kreeg geen antwoord meer. De stem werd niet meer gehoord en het felle licht doofde langzaam uit.